אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תשיא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ג' שבט תרע"ה - סנט גאלן
נמען: הרב משה זאב רם

הרב לבנשטיין ביקר אצל הרב קוק, ולא היה בדבריו טעם לפטור את הקהילה מדין תורה. אין דנים בדייני אותה העיר במקום נגיעה, ובדבר לא שכיח כזה אין מנהג להקל. סילוק השוחט אסור בלי בית דין שאינו נוגע בדבר.

עיקרי הדברים

- חובת דין תורה.
- פסול דייני העיר בנגיעה.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], ס"ט-גאללין, ג' שבט העת"ר[2]

שלו'[3] וברכה לכ'[4] ידי"נ[5] הרב הגדול בתו"י[6] איש חמוד, ת מו"ה[7] משה זאב ראם שליט"א[8] ע"ש[9] כב"ב היקרים והנכבדים שליט"א,

יקרת כת"ר[10] הגיעה לידי. ומאד הי'[11] לי צער ממצב הבריאות של כת"ר, השי"ת[12] ישלח דברו וירפאהו נא רפואה שלמה בקרוב בתוך שאר ח"י[13]. וגם ממצב הענין של גיסו הר"צ[14] [ראו כרך ב', אגרת תשז, כרך ב', אגרת תשח] נ"י[15] ג"כ[16] יש לי צער מרובה מאד משני צדדים, מעצם צערו של

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 העת"ר - השנה תרע"ה (1914/1915) - בצירוף אותיות
3 שלו' - שלום
4 לכ' - לכבוד
5 ידי"נ - ידיד נפשי
6 בתו"י - בתורה ויראה
7 מו"ה - מורנו הרב
8 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9 ע"ש - עיין שם
10 כת"ר - כבוד תורתו
11 הי' - היה
12 השי"ת - השם יתברך
13 ח"י - שמונה עשרה (18)
14 הר"צ - הרב רבי שם שמתחיל באות צ (כגון צבי) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
15 נ"י - נרו יאיר
16 ג"כ - גם כן

ת״ח[17] ועלבונו ועוד מהעברת השורה ורמיסת דגל תוה״ק[18] שיש בזה. ואני מקוה שעוד יתן השי״ת בלב בני העדה הישרים בלבותם להתבונן על דרכיהם, ויביטו את אשר דברו בלא משפט, ויתעוררו לפחות לתקן את המעוות כפי האפשרי על להבא.

כי[19] הרב ד״ר[20] לעווענשטיין [הרב ד"ר טוביה לוונשטיין, רב קהילת היראים בצירוך] נ״י הי׳ פה שבוע העבר. מכל דבריו לא מצאתי שום יסוד שיפטור את העדה הקדושה מלעמוד לדין תורה עם כ׳ גיסו הרב נ״י. ואיני מאמין בשום אופן שעדת ד׳ מצויינת ביראת שמים, כקהלת היראים בצירוך, תחזיק לזמן ארוך בדרך בלתי-ישרה כזאת, לעות אדם בריבו ולהכנס בספיקות של כשרות בעניני השחיטה, שמספק הסגת גבול עכ״פ[21] לא נפקא, כ״ז[22] שלא נתבררו הדברים בפני ב״ד[23] בלתי נוגע בדבר, כי ע״פ[24] דין תוה״ק אין דנין בדייני אותה העיר כל מה שיש איזה חשש של נגיעה, רק בדברים קטנים ושכיחים כבר סמכו על המנהג להכשיר בדייני אותה העיר, אבל בדבר בלתי מצוי כזה, של סלוק שו״ב[25] ת״ח מאומנתו בלא טעם מספיק, ידוע מדברי הפוסקים שעל מלתא דלא שכיחא לא שייך מנהג, ומדין תורה אסור להם לסלק את גיסו כ״א[26] ע״פ הוראת ב״ד שאינו נוגע. ורק באופן כזה יהיו נקיים מה׳ ומישראל. יתן השי״ת ויטהר לב כל עם ד׳ ללכת בדרכי הצדק והמשפט שהם הם ארחות חיים של תוה״ק דכתיב בה אמת.

והי׳[27] זה שלו׳ וברכה ורפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף לכת״ר[28], כנה״ר[29] ונפש ידי״ע[30] דוש״ת[31] באה״ר[32],

הק׳ אברהם יצחק ה״ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי״ה, כרכים א׳-ד׳

---

17 ת״ח - תלמידי חכמים
18 תוה״ק - תורתנו הקדושה
19 כ׳ - כבוד
20 ד״ר - דוקטור
21 עכ״פ - על כל פנים
22 כ״ז - כל זה
23 ב״ד - בית דין
24 ע״פ - על פי
25 שו״ב - שוחט ובודק
26 כ״א - כי אם
27 והי׳ - והיה
28 לכת״ר - לכבוד תורתו
29 כנה״ר - כנפשו הרמה
30 ידי״ע - ידידו עוז
31 דוש״ת - דורש שלומו ותורתו
32 באה״ר - באהבה רבה